

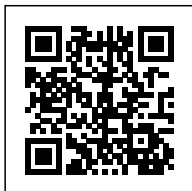

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

738/1

Stanovisko vlády k návrhu poslanců Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Martínka, Radka Holomčíka, Jana Farského, Mariana Jurečky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů

Doručeno poslancům: 4. března 2020 v 15:15

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Martínka, Radka Holomčíka, Jana Farského, Mariana Jurečky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, (sněmovní tisk č. 738)

Vláda na své schůzi dne 2. března 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Vláda poukazuje na to, že z pohledu umožnění odstranění rodného čísla z daňového identifikačního čísla fyzické osoby je předložený návrh zákona nadbytečný, neboť tohoto efektu se dosáhne již vládním návrhem novely daňového řádu (sněmovní tisk č. 580). Oproti předloženému návrhu zákona je vládní koncept založený na dobrovolné bázi, kdy si samotný daňový subjekt může zvolit, zda má být jeho rodné číslo obsažené v daňovém identifikačním čísle nahrazeno tzv. vlastním identifikátorem správce daně.
2. Vláda je toho názoru, že obecné věcné řešení problematiky rodných čísel v rámci veřejné správy by mělo být provedeno v rámci jednoho centrálního postupu, kterému budou následně přizpůsobeny postupy jednotlivých orgánů a jež bude promítnuto do příslušných informačních systémů. Daňový řád by tak měl i nadále zůstat navázán na tzv. obecný identifikátor, který by měl být pro účely celé veřejné správy vytvořen. Tento postup by byl výhodný i pro samotné daňové subjekty, které by nebyly nuceny v rámci komunikace s orgány veřejné moci používat i několik rozdílných identifikátorů.
3. Předložený návrh zákona je po stránce terminologické a legislativní zcela nevhodně konstruován, je zmatečný, vnitřně rozporný a nesrozumitelný a v praxi by jej bylo obtížné aplikovat. Ze strany předkladatelů zřejmě došlo k nepochopení pojmu „vlastní identifikátor správce daně“, který mylně ztotožňují s rodným číslem. V kontextu odůvodnění návrhu zákona tak dochází k paradoxní situaci, kdy předkladatelé, kteří usilují o nahrazení rodného čísla bezvýznamovým kódem, dosahují přesně opačného efektu, neboť v jimi navržené úpravě toto rodné číslo zachovávají a odstraňují jimi poptávaný bezvýznamový kód.

4. Vláda dále upozorňuje na návrhem nesystémově stanovenou povinnost správce daně neprodleně předat zprávu o změně daňového identifikačního čísla všem dotčeným správním orgánům. Jednak není zřejmé, o jaký okruh správních orgánů se jedná, jednak se jedná o neobvyklou a administrativně značně nákladnou povinnost.
5. S návrhem zákona by byly spojené nezanedbatelné náklady související zejména s přenastavením informačního systému Finanční správy České republiky. Nadto by navrhovaná účinnost ani nevytvářela dostatečný časový prostor pro případnou realizaci zamýšlených změn.